

**COMPENSATIEPLAN WEIDEVOGELGEBIED
VERBREIDING N207 TUSSEN ALPHEN AAN DEN
RIJN EN LEIMUIDEN
PROJECTNUMMER B120760**

PROVINCIE ZUID-HOLLAND

23 januari 2014
077513347:A - Definitief
B02046.000002.01220

Inhoud

1	Inleiding	3
1.1	Aanleiding	3
1.2	Leeswijzer	3
2	Beleidskader	4
2.1	Belangrijke weidevogelgebieden	4
3	Beschrijving ingreep en plangebied.....	5
3.1	Voorgenomen ingreep.....	5
3.2	Aanwezige weidevogelgebieden.....	7
3.2.1	Wezenlijke kenmerken en waarden	7
4	Groot openbaar belang en alternatievenafweging	9
4.1	Groot openbaar belang.....	9
4.2	Alternatievenafweging.....	10
4.3	Conclusie.....	11
5	Compensatiedoelstelling.....	12
5.1	Aantasting weidevogelgebied.....	12
5.1.1	Ruimtebeslag	12
5.1.2	Verstoring	14
5.2	Mitigatie verstoring.....	18
5.3	Compensatieopgave	18
5.3.1	Ruimtebeslag	18
5.3.2	Verstoring door licht en verlies aan openheid	18
5.3.3	Verstoring door geluid	19
5.3.4	Totale compensatieopgave	21
6	Compensatieplan	22
6.1	Aankoop, inrichting en beheer.....	22
7	Samenvatting en conclusie.....	24
Bijlage 1	Bronnen.....	25
Bijlage 2	Toelichting (agrarisch) natuurbeheertype	26
Colofon.....		28

1 Inleiding

1.1 AANLEIDING

De provincie Zuid-Holland is voornemens om de verkeersdoorstroming voor de auto en het openbaar vervoer op de N207 Noord tussen Leimuiden en Alphen aan den Rijn te verbeteren door aanpassing van deze weg. Deze aanpassing heeft gevolgen voor het belangrijk weidevogelgebied dat ten noorden van Alphen aan den Rijn aan weerszijden van de N207 is gelegen. Belangrijke weidevogelgebieden zijn agrarisch gebieden die worden gekenmerkt door een hoge weidevogeldichtheid. Deze gebieden maken geen onderdeel uit van de Ecologische Hoofdstructuur (EHS), maar worden planologisch beschermd via de Structuurvisie en daardoor is de beleidsregel compensatie natuur, recreatie en landschap Zuid-Holland (2013) van toepassing (hierna 'beleidsregel').

Conform de beleidsregel is binnen belangrijk weidevogelgebied het 'nee, tenzij'-regime van kracht. Dat betekent dat een ingreep niet is toegestaan, indien de wezenlijke kenmerken en waarden van het gebied significant wordt aangetast, tenzij er sprake is van een groot openbaar belang, er geen reële alternatieven zijn, de negatieve effecten zoveel mogelijk worden beperkt en de overblijvende effecten worden gecompenseerd. In voorliggend rapport wordt nader toegelicht dat in het kader van de aanpassing van de N207 aan het 'nee, tenzij'-regime kan worden voldaan. Het tweede deel van de rapportage bestaat uit een compensatieplan. Hierbij wordt de compensatiedoelstelling in beeld gebracht en wordt beschreven op welke wijze de compenserende maatregelen zullen worden gerealiseerd.

1.2 LEESWIJZER

In hoofdstuk 2 wordt nader ingegaan op het beleidskader dat van toepassing is. Vervolgens wordt in hoofdstuk 3 de voorgenomen ingreep toegelicht en wordt in hoofdstuk 4 een beschrijving gegeven van het groot openbaar belang dat met de voorgenomen ingreep gepaard gaat en de alternatievenafweging die heeft plaatsgevonden. In hoofdstuk 5 wordt de compensatiedoelstelling in beeld gebracht, in hoofdstuk 6 wordt tenslotte de uiteindelijke compensatie nader uitgewerkt.

2

Beleidskader

2.1 BELANGRIJKE WEIDEVOGELGEBIEDEN

Buiten de EHS zijn veel andere natuurwaarden in het landelijk gebied aanwezig. Vaak zijn deze natuurwaarden kleinschaliger dan de EHS of hangen ze samen met een andere functie in het gebied, zoals weidevogels in het weidelandschap. De grondgebonden veehouderij speelt hierbij een belangrijke rol. Ook deze natuurwaarden zijn belangrijk en moeten volgens de provinciale structuurvisie van de provincie Zuid-Holland (2010, 2012) door gemeenten beschermd worden.

In de provinciale structuurvisie zijn gebieden die van belang zijn voor weidevogels begrensd. In de Actualisering 2011 van de Provinciale Structuurvisie (2012) is het toepassingsgebied van het 'nee, tenzij'-regime (zie kader) en het provinciale compensatiebeleid gewijzigd en beperkt tot ingrepen met significant negatieve effecten in gebieden en kwaliteiten die van provinciaal belang zijn en waarvoor compensatie redelijkerwijs mogelijk wordt geacht. Naast de EHS zijn dit onder andere ook de belangrijke weidevogelgebieden.

De bescherming van weidevogelgebieden wordt niet via de Verordening Ruimte geregeld, maar is vormgegeven en uitgewerkt in de (recent) herziene provinciale beleidsregel 'Compensatie Natuur, Recreatie en Landschap Zuid-Holland (Provincie Zuid-Holland, 2013). In de beleidsregel is aangegeven hoe het provinciale compensatiebeleid ten aanzien van natuur, recreatie en landschap moet worden uitgevoerd.

Op grond van de beleidsregel is de gemeenteraad van Alphen aan den Rijn bevoegd gezag voor de compensatie.

Nee, tenzij regime

Nieuwe (ruimtelijke en niet-ruimtelijke) ontwikkelingen zijn niet toegestaan, indien de wezenlijke kenmerken en waarden van deze gebieden significant hierdoor worden aangetast, tenzij daarmee een groot openbaar belang gediend is en er geen reële andere mogelijkheden voorhanden zijn. In dat geval moet de schade zoveel mogelijk beperkt worden door het treffen van mitigerende maatregelen en moet de resterende schade gecompenseerd worden.

3

Beschrijving ingreep en plangebied

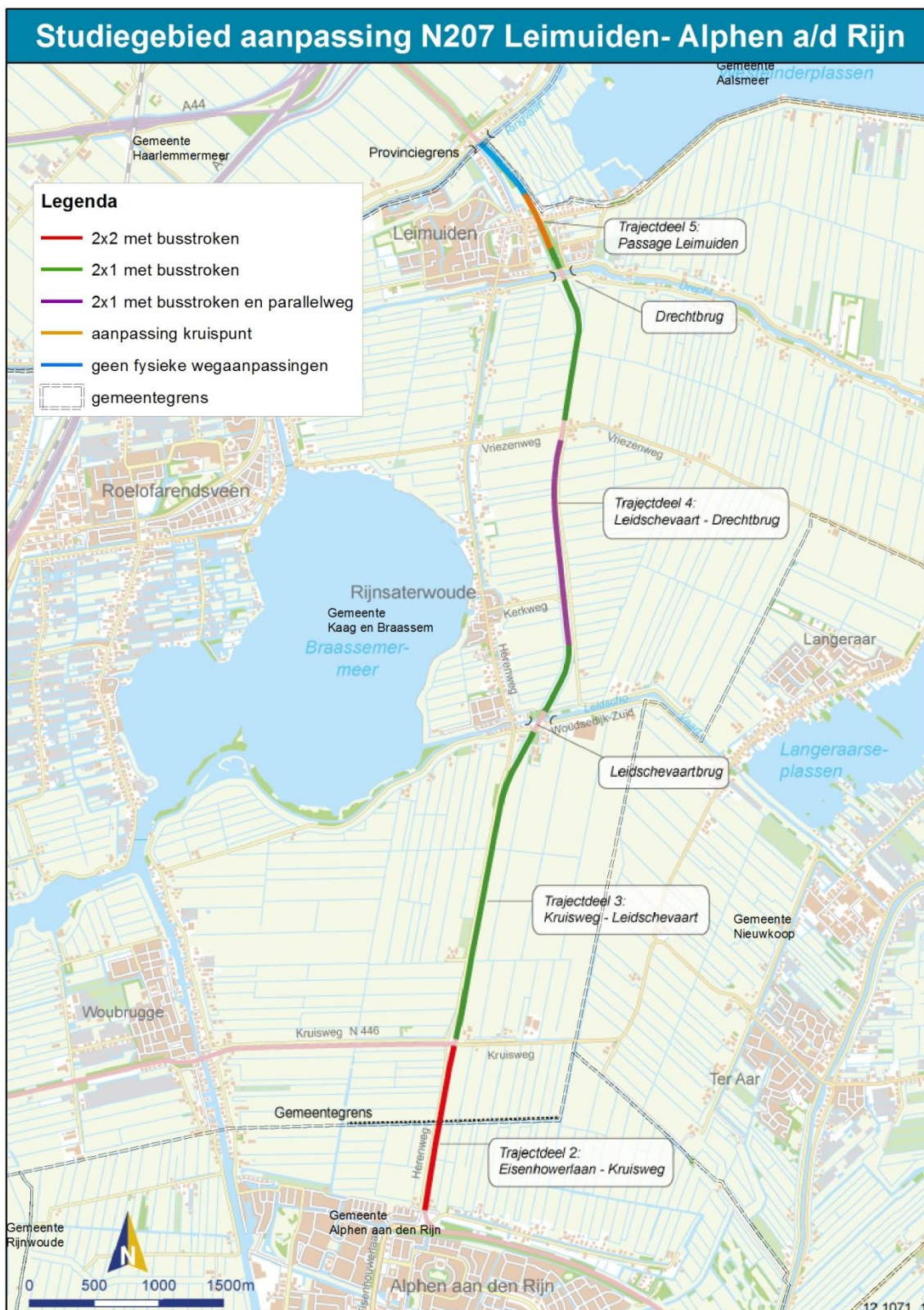
3.1 VOORGENOMEN INGREEP

De provinciale weg N207 loopt van Bergambacht tot Hillegom en loopt midden door het Groene Hart. De weg verbindt de Zuidvleugel met de Noordvleugel en heeft een lengte van bijna 52 km. In de regio rondom de N207 vindt de komende jaren een groot aantal ruimtelijke en infrastructurele ontwikkelingen plaats die van invloed zijn op het verkeersaanbod. Dit vergroot de verkeersproblematiek op de N207. De provincie Zuid-Holland wil deze problemen graag aanpakken.

Eén van de delen waar de provincie maatregelen wil nemen is de N207 Leimuiden-Alphen aan den Rijn, gelegen tussen de noordrand van Alphen aan den Rijn en de provinciale grens tussen Zuid-Holland en Noord-Holland, ten noorden van Leimuiden. Voorliggende rapportage heeft betrekking op dit deel van de N207, een traject van circa 9 km (zie Figuur 1).

Het project N207 Leimuiden-Alphen aan den Rijn begint aan de noordrand van Alphen aan den Rijn. De provincie is van plan het deel van de N207 tussen Alphen aan den Rijn en de kruising van de N207 met de Kruisweg te verbreden van een 2x1-baansweg met een busstrook naar een 2x2-baansweg met een busstrook. Vanaf de kruising met de Kruisweg tot aan de provinciegrens met Noord-Holland wordt een busstrook aangelegd op de plaatsen waar deze nog niet aanwezig is. Daarbij wordt ook rekening gehouden met de bestaande aansluitingen van de N207 richting Rijnsaterwoude. In Leimuiden wordt daarnaast ook de kruising van de N207 met de Dr. Stapenséastraat / Burgemeester Bakhuizenlaan verbeterd.

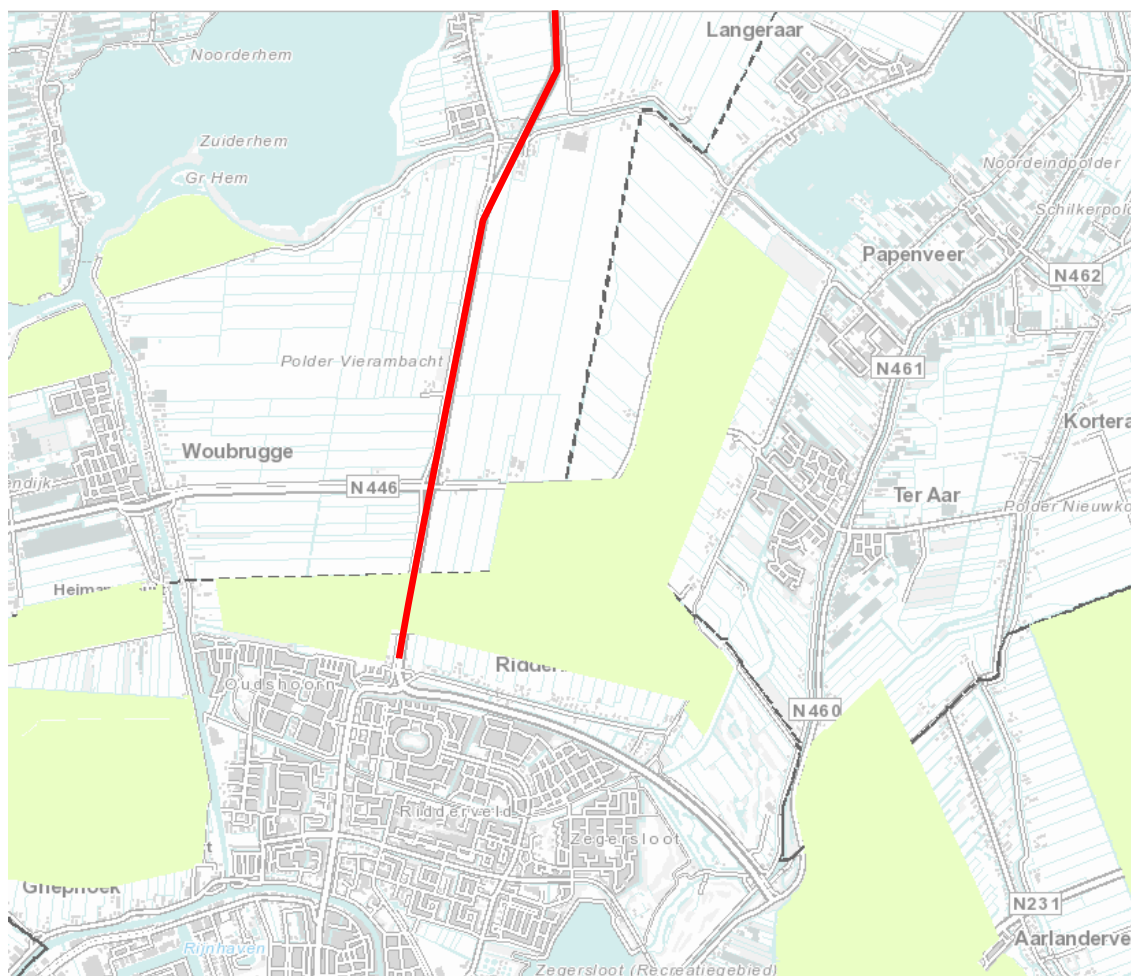
In voorliggende rapportage is met name de verbreding van de N207 tussen de Eisenhowerlaan en de Kruisweg relevant (zie de rode lijn in Figuur 1), aangezien deze gevolgen heeft voor het aangrenzende weidevogelgebied.

Figuur 1 Maatregelen aanpassing N207 Leimuiden - Alphen aan den Rijn.

3.2 AANWEZIGE WEIDEVOGELGEBIEDEN

Het belangrijk weidevogelgebied ter hoogte van de N207 omvat een aanzienlijk deel van Polder Vierambacht (zie Figuur 2). De hierbinnen gelegen agrarische gebieden worden gekwalificeerd als belangrijk weidevogelgebied door de hoge dichtheid aan broedende weidevogels of potenties hiervoor.

Figuur 2 Belangrijk weidevogelgebied in Polder Vierambacht. De N207 is als rode lijn weergegeven.

3.2.1 WEZENLIJKE KENMERKEN EN WAARDEN

Onder de wezenlijke kenmerken en waarden van belangrijke weidevogelgebieden worden verstaan: de hoge weidevogeldichtheden alsmede de factoren die deze dichtheden bepalen zoals het agrarisch (grasland)gebruik, de waterhuishouding, de landschapsstructuur, openheid en rust. Hierna wordt beschreven in welke mate hiervan sprake is in het plangebied.

Er zijn geen inventarisaties beschikbaar van Polder Vierambacht, waardoor niet exact is te zeggen hoeveel broedgevallen van weidevogels voorkomen binnen het weidevogelgebied. Polder Vierambacht wordt geschikt geacht voor een dichtheid van tenminste 5 broedparen van de grutto per 100 hectare (Schotman *et al.*, 2007). Het weidevogelgebied van de Polder Vierambacht dat direct grenst aan de N207 staat daarentegen niet specifiek bekend om een hoge dichtheid aan weidevogels. Dit blijkt onder andere uit het feit dat hier geen weidevogelbeheer wordt uitgevoerd. De Zwetpolder, ten noordwesten van Polder Vierambacht, staat wel bekend om een hoge dichtheid aan weidevogels.

De Nationale Databank Flora en Fauna is geraadpleegd om te bepalen of er ter hoogte van de N207 ook broedgevallen van weidevogels bekend zijn. Uit de databank blijkt dat er in de afgelopen 2 jaar geen broedgevallen in de directe omgeving van de weg zijn waargenomen. Wel zijn er enkele waarnemingen gedaan van grote groepen kieviten in het najaar. De vogels zijn zich dan in groepen aan het verzamelen voor de tocht naar het zuiden. Verder is op enige afstand, ter hoogte van de Ridderbuurt, een waarneming gedaan van een viertal scholekster. Ook dit betroffen echter geen broedgevallen.

In het belangrijk weidevogelgebied direct nabij de N207 worden geen broedgevallen verwacht. Er vindt hier geen weidevogelbeheer (legselbescherming, uitgestelde maaidatum etc.) plaats, daarnaast zorgt de weg in de huidige situatie voor de nodige licht- en geluidsverstoring. Uit onderzoek van o.a. Molenaar et al. (2000) en Reijnen en Foppen (1991) blijkt dat weidevogels gebieden mijden waar sprake is van aanzienlijke licht- en geluidinvloed. Van grutto's is verder bekend dat deze niet broeden nabij bomen (in verband met een verhoogde kans op predatie) en bebouwing (Veer, 2008). Ten westen van de parallelweg is een rij bomen aanwezig. Het betreft relatief jonge bomen, desondanks kunnen deze al resulteren in een verhoogde kans op predatie, aangezien deze reeds geschikt zijn als uitkijkpost voor roofvogels. Daarnaast is ook de nabij gelegen bebouwing van Alphen aan den Rijn en Ridderbuurt en de hier aanwezige opgaande beplanting van nadelige invloed op de geschiktheid van het weidevogelgebied.

4

Groot openbaar belang en alternatievenafweging

Conform de beleidsregel geldt in belangrijke weidevogelgebieden het zogenaamde 'nee, tenzij'-regime. In gebieden waar het 'nee, tenzij'-regime van kracht is, zijn geen ingrepen toegestaan die de wezenlijke kenmerken en waarden van het gebied significant aantasten, tenzij er sprake is van een groot openbaar belang, er geen reële alternatieven zijn, de negatieve effecten zoveel mogelijk worden beperkt en de overblijvende effecten worden gecompenseerd (zie specifiek artikel 2 van de beleidsregel). Dat betekent dat niet iedere ingreep in weidevogelleefgebied per definitie compensatieplichtig is, maar alleen die ingrepen die de wezenlijke kenmerken en waarden van een gebied zodanig aantasten dat ze als significant moeten worden beschouwd. Het gaat in ieder geval om effecten die duidelijk aantoonbaar en permanent zijn, en waarmee de wezenlijke kenmerken en waarden van een gebied in betekenende mate worden aangetast.

De aanpassing van de N207 heeft nadelige gevolgen voor het weidevogelgebied dat aan weerszijden van de weg is gelegen (direct ten noorden van Alphen aan den Rijn). Door de verbreding treedt er ruimtebeslag op en is er sprake van een toename van verstoring. In principe zijn alle plannen of projecten die ertoe leiden dat delen van belangrijke weidevogelgebieden een andere bestemming krijgen, en daardoor in oppervlakte afnemen, als significant aan te merken¹. Op basis hiervan wordt geconcludeerd dat het nee, tenzij regime van toepassing is op de voorgenomen ingreep. In dit hoofdstuk wordt een toelichting gegeven van het groot openbaar belang en wordt nader ingegaan op de alternatievenafweging die heeft plaatsgevonden. In paragraaf 5.2 worden de maatregelen beschreven waarmee de nadelige effecten zoveel mogelijk worden beperkt. De resterende effecten worden gecompenseerd (zie hiervoor paragraaf 5.3 en hoofdstuk 6).

4.1 GROOT OPENBAAR BELANG

De provinciale weg N207 loopt van Bergambacht tot Hillegom en loopt midden door het Groene Hart. De weg verbindt de Zuidvleugel met de Noordvleugel en heeft een lengte van bijna 52 km. In de huidige situatie bevinden zich een aantal knelpunten op deze weg die tot verkeersproblemen leiden. Daarnaast vinden er in de regio rondom de N207 de komende jaren een groot aantal ruimtelijke en infrastructurele ontwikkelingen plaats die van invloed zijn op het verkeersaanbod. Dit vergroot de verkeersproblematiek op de N207 (Provincie Zuid-Holland, 2006).

De voornaamste knelpunten zijn te vinden op het traject N207-Noord, het gedeelte van de weg dat in voorliggende rapportage wordt beschouwd. Een te grote verkeersstroom leidt hier tot knelpunten in de doorstroming. Daarnaast vormt de beperkte capaciteit op het traject Eisenhowerlaan-Kruisweg in Alphen

¹ Zie de toelichting van artikel 4 op pagina 11 van de beleidsregel.

aan den Rijn (ter hoogte van de Ridderbuurt) een knelpunt. Het traject bestaat uit 2x1 rijstrook met een busstrook. De samenvoeging van twee naar één rijstrook na de verkeerslichten zorgt hier voor congestie en terugslag. Verder wordt de kruising van de N207 met de Burg. Bakhuizenlaan/Dr. Stapenséastraat in Leimuiden een knelpunt voor de doorstroming. Het verkeer op de N207 wordt opgehouden, autoverkeer afkomstig uit Leimuiden loopt vast en fietsers en voetgangers moeten lang wachten om het kruispunt over te steken.

De provincie Zuid-Holland wil deze problemen graag aanpakken en samen met de omliggende gemeenten de doorstroming van het verkeer tussen Leimuiden en Gouda/Bergambacht verbeteren. Zo wordt de regio beter bereikbaar en de economie versterkt. Door het oplossen van de knelpunten op de N207 tussen Leimuiden en Gouda/Bergambacht ontstaan er minder files en worden sluiproutes overbodig. Daarnaast verbetert de doorstroming vanuit de regio naar de hoofdwegen A4 en A12 en mainports Rotterdam en Schiphol. Ook de greenports van Aalsmeer en Boskoop, de overslagterminal in Alphen en de stad Alphen aan den Rijn worden beter bereikbaar.

Het uiteindelijke projectresultaat is een duurzaam veilige en kwalitatief hoogstaande provinciale weg met 2 x 2 rijstroken, die zal worden ingericht als een stroomweg met een maximumsnelheid van 80 km per uur, en optimaal zal worden ingepast in het landschap. Het verkeer in de ochtend- en avondspits ondervindt geen vertraging meer en de weg heeft voldoende capaciteit om een eventuele toename van de verkeersdruk in de komende 20 jaar te verwerken. De verbreding van de N207 is daarmee van groot openbaar belang, omdat het een breed gedragen belang betreft dat zowel op korte en lange termijn knelpunten in de verkeersdoorstroming en bereikbaarheid van het gebied oplost, waarmee de economie wordt versterkt.

4.2 ALTERNATIEVENAFWEGING

Voor de aanpassing van de N207 Leimuiden-Alphen aan den Rijn zijn in het kader van een MER twee alternatieven onderzocht. Beide alternatieven omvatten de volledige lengte van de N207 Leimuiden-Alphen aan den Rijn. Voorafgaande de MER zijn twee verkenningsstudies uitgevoerd die ten grondslag liggen aan deze alternatieven. Het gaat hierbij om een verkenning van de versnellingsmogelijkheden bus 370 en aanleg busbaan N207 (Provincie Zuid-Holland, 2009) en een studie naar de capaciteitsverruiming van de N207-Noord (Provincie Zuid-Holland, 2011). Daarnaast zijn in de MER verschillende varianten voor de aansluitingen beschreven en onderzocht op basis waarvan beide alternatieven uiteindelijk zijn ontwikkeld. Zie hiervoor ook paragraaf 3.3 van de MER (ARCADIS, 2012).

In paragraaf 3.4.1 en paragraaf 3.4.2 van de MER (ARCADIS, 2012) worden de twee alternatieven toegelicht. Beide alternatieven zijn alleen in trajectdeel 3 en 4 N207 Kruisweg-Leidschevaart-Drecht onderscheidend van elkaar (tussen de aansluiting Herenweg en de Kerkweg). Voor beide alternatieven geldt dat in de nieuwe situatie de huidige snelheid wordt gehandhaafd. Naast de alternatieven zijn er twee scenario's onderzocht (zie paragraaf 3.4.3 van de MER). De scenario's gaan uit van een doorontwikkeling van de N207 als 2x1 rijstrook inclusief busstrook.

Beide alternatieven waren wat betreft de effecten op het belangrijk weidevogelgebied niet onderscheidend. De provincie Zuid-Holland heeft op basis van de MER uiteindelijk gekozen voor een oplossing conform alternatief 2 als voorkeursalternatief (zie paragraaf 3.4.2 van de MER). Dit alternatief is weliswaar duurder, maar met deze oplossing wordt echter wel een lokaal verkeerskundig probleem opgelost. Rijnsaterwoude wordt al decennia lang overmatig belast met zwaar landbouwverkeer. Met name het landbouwverkeer vanuit de polder Vierambacht is hier de oorzaak van. Hierdoor ontstaan in de kern

gevaarlijke verkeerssituaties voor met name de fietsende schoolkinderen. Dit alternatief wordt in dit onderzoek getoetst.

4.3 CONCLUSIE

Uit beide voorgaande paragrafen kan worden geconcludeerd dat de verbreding van de N207 van groot openbaar belang is en dat er geen reële alternatieven zijn waarmee effecten op het weidevogelgebied kunnen worden voorkomen. Door mitigerende maatregelen worden de negatieve effecten zoveel mogelijk beperkt (zie paragraaf 5.2) en de overblijvende effecten worden gecompenseerd (zie paragraaf 5.3 en hoofdstuk 6). Daarmee kan worden geconcludeerd dat er aan het 'tenzij'-deel van het nee-tenzij-regime wordt voldaan en dat de verbreding van de N207 is toegestaan, ondanks de aantasting van het weidevogelgebied.

5

Compensatiedoelstelling

5.1 AANTASTING WEIDEVOGELGEBIED

Voor het bepalen van de compensatieopgave is het noodzakelijk om zowel de fysieke als kwalitatieve aantasting van het belangrijk weidevogelgebied in beeld te brengen. Hierna volgt een toelichting van het ruimtebeslag en de verstoring die optreedt als gevolg van de verbreding.

5.1.1 RUIMTEBESLAG

Als gevolg van de verbreding van de N207 is sprake van oppervlakteverlies in weidevogelgebied. In figuur 3 is dit ruimtebeslag in beeld gebracht. Het weidevogelgebied is globaal begrensd. De bestaande weg en wegberm worden niet tot het weidevogelgebied gerekend (Provincie Zuid-Holland, 2013). De N207 doorsnijdt het weidevogelgebied over een lengte van ruim 400 meter. In totaal is over een oppervlak van 6.511 m² sprake van ruimtebeslag. Het ruimtebeslag omvat grasland (agrarisch gebruik) en een sloot.

Figuur 3 Fysieke aantasting weidevogelgebied

5.1.2 VERSTORING

Naast het ruimtebeslag heeft de verbreding van de weg, en de toename van verkeer die hierdoor mogelijk wordt gemaakt, een verstorende werking op het omliggende gebied. De verstorende werking kan worden onderverdeeld in de volgende aspecten:

- verstoring door geluid;
- verstoring door licht en verlies aan openheid.

Beide typen verstoring hebben effect op weidevogels. Voor het berekenen van het te compenseren gebied wordt de grutto als maatgevende soort beschouwd. De grutto is een vrij kritische weidevogelsoort, die in veel beleidsstudies wordt gebruikt als indicatorsoort voor de hele weidevogelgemeenschap. Bij de bepaling van de verstoorde zone gaat het om de bepaling van de maatgevende verstoringcontour. Daarbij wordt gekeken welk type verstoring het verst reikt, en in welke mate het gebied wordt beïnvloed. Op basis van de maatgevende verstoring wordt het oppervlak van het verstoorde gebied in beeld gebracht.

Verstoring door geluid

De mogelijke effecten van een toename van geluidhinder zijn bepaald op basis van dosis-effect relaties, geformuleerd door Reijnen & Foppen (1991). Voor broedvogels van open terrein (weidevogels) is in deze studie een dosis-effect relatie opgesteld voor bepaling van effecten van geluid van autoverkeer op broedvogels van open terreinen (zie Tabel 1). Uit deze dosis-effect relatie blijkt dat bij geluidsniveaus boven de 45 dB(A) een afname van de broedvogelstand kan worden verwacht. Bij hogere geluidsbelasting neemt de omvang van effecten snel toe; rond de 60 dB(A) is globaal sprake van een halvering van het aantal broedvogels ten opzichte van het aantal broedvogels in de situatie waar het geluidsniveau onder de 45 dB(A) ligt.

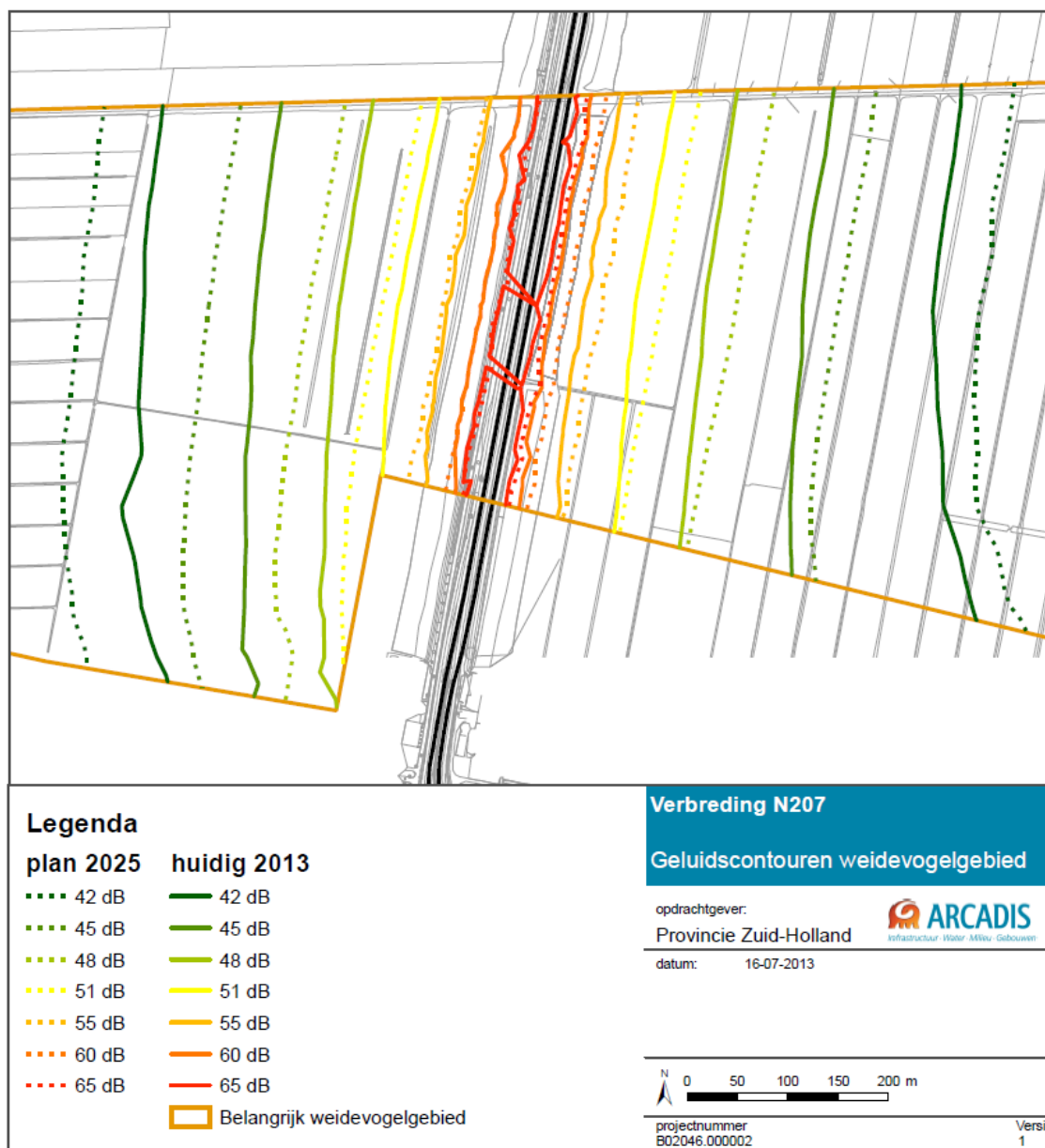
Tabel 1 Dosis-effect relaties tussen het geluidsniveau en de relatieve dichtheid van broedvogels van open terrein (op basis van Reijnen & Foppen, 1991).

Zone	Geluidsniveau in dB(A)	Afname dichtheid broedvogels van open terrein
0	< 42	Afname 0 %
1	42 – 45	Afname 0 %
2	45 – 48	Afname 0 - 3 %
3	48 – 51	Afname 3 - 16 %
4	51 – 55	Afname 16 - 30 %
5	55 – 60	Afname 30 - 43 %
6	60 – 65	Afname 43 - 56 %
7	> 65	Afname 70 %

Voor het berekenen van het geluid is gebruik gemaakt van de bestaande rekenmodellen behorend bij het rapport “Akoestisch onderzoek t.b.v. wegverbreding N207 Alphen aan den Rijn tot Leimuiden met een westelijke parallelweg” van 30 september 2013 (ARCADIS). In Figuur 4 zijn de geluidscontouren voor de huidige (2013) en toekomstige situatie (2025) weergegeven. Hieruit blijkt dat er sprake is van een beperkte toename van geluid. Voor een deel wordt deze toename verklaard door het feit dat er binnen de berekening rekening is gehouden met een autonome groei van het aantal verkeersbewegingen, daarnaast speelt ook de verbreding van de weg een rol.

Gezien het ontbreken van broedgevallen direct nabij de weg, aangezien de huidige geluidswaarden daar al ruim boven de 45 dB(A) liggen, is met name het verschuiven van de drempelwaarde van 45 dB(A), het geluidsniveau waarboven een afname van de vogeldichtheid kan worden verwacht op enige afstand van

de weg relevant. De contour van 45 dB(A) ligt op een afstand van 250 – 295 meter afstand van de N207. Buiten deze zone kan verstoring als gevolg van geluid worden uitgesloten.

Figuur 4 Geluidscontouren huidige en toekomstige situatie

Verstoring door licht en verlies aan openheid

Naast de verstoring door geluid kunnen ook verstoring door licht en een verlies aan openheid een effect hebben op de weidevogels. Van grutto's is bekend dat deze niet broeden in de nabijheid van gebouwen, bomen en gebieden die beïnvloed worden door licht. In stabiele goede weidevogelgebieden komen geen of slechts enkele gebouwen per km² voor; het gemiddelde bedraagt circa twee gebouwen per km² (Veer, 2008).

Er zijn indicaties dat wegverlichting tot op 250-500 m afstand invloed heeft op de locaties van gruttonesten. Deze afstandsmaat is echter onzeker omdat er maar weinig experimenteel onderzoek is uitgevoerd naar de invloed van wegverlichting op nestlocaties van weidevogels (Molenaar *et al.*, 2000).

Naar verwachting is de lichtcontour van 500 m van toepassing op intensiever gebruikte wegen, en is 250 m een betere benadering voor de lichtcontour van de N207. De verstoringcontour voor bomen op een afstand van 250 m is aanzienlijk beter onderbouwd (Veer, 2008). In Tabel 2 worden de contouren van de verstoring als gevolg van de aanwezigheid van gebouwen, bomen en (weg)verlichting weergegeven.

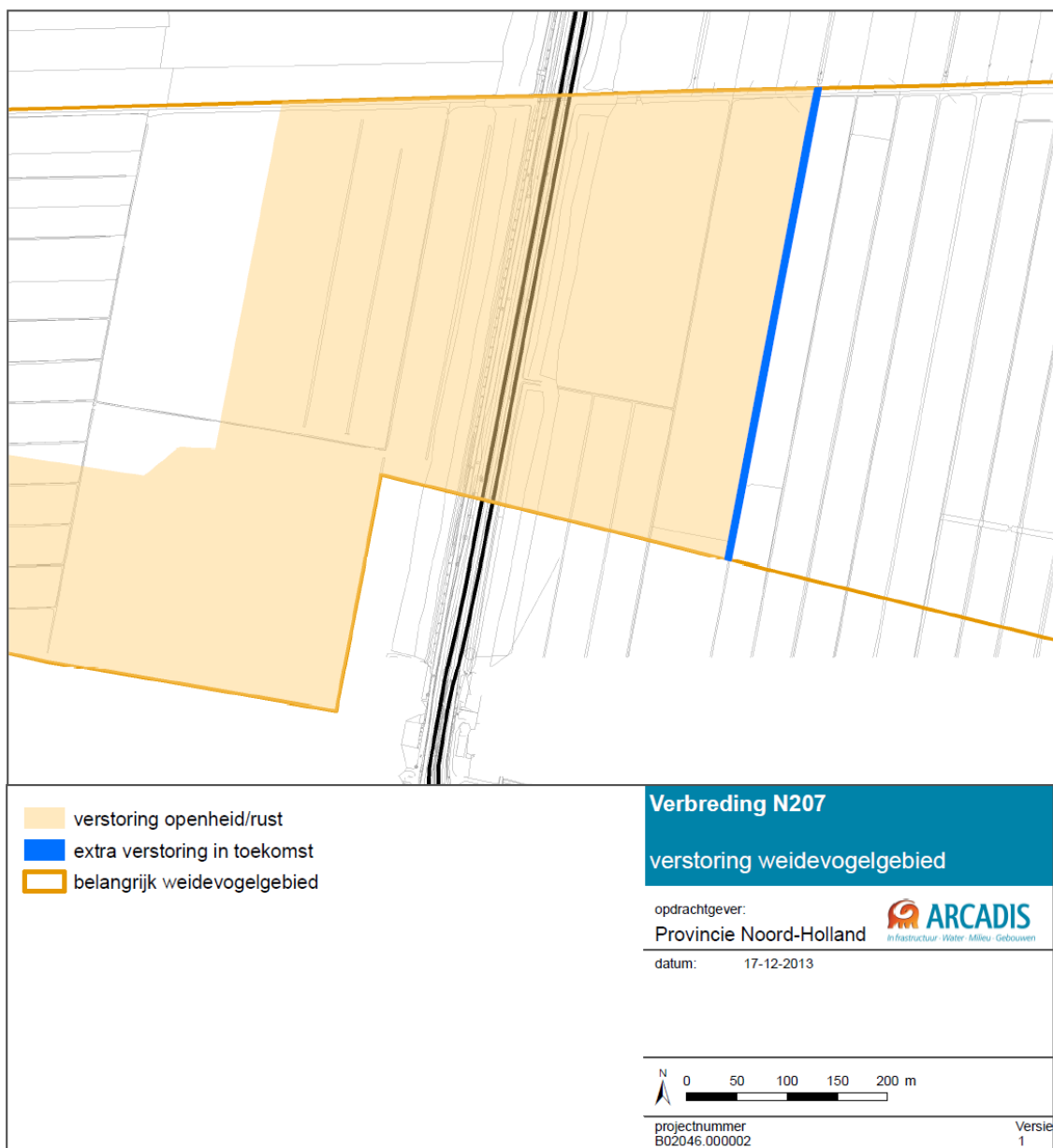
Tabel 2 Verschillende relevante verstoringcontouren rondom bebouwing, (weg)verlichting en bomen

Object	Afstand tot waarop verstoring optreedt
Bebouwing	175 meter (Veer, 2008)
(Weg)verlichting	250-500 meter (Molenaar, 2000)
Bomen	250 meter (Veer, 2008)

In het ontwerp is een nieuwe bomenrij voorzien langs de oostzijde van de parallelweg, terwijl in de huidige situatie reeds een (jonge) bomenrij ten westen van de parallelweg aanwezig is. De nieuwe bomenrij zal niet tot een wezenlijk toename van verstoring in weidevogelgebied leiden, aangezien deze op slechts enkele meters van de bestaande bomenrij wordt aangeplant. Op termijn is het zelfs mogelijk dat de kronen in elkaar zullen vergroeien. Daarnaast zal de tussengelegen (hoofd)weg en de hier aanwezige wegverlichting eerder tot verstoring leiden dan de nieuwe bomenrij dit zal doen.

In de huidige situatie zijn in het midden van de weg lichtmasten aanwezig. Deze lichtmasten schuiven vier meter op in oostelijke richting, waardoor ook de lichtcontour over deze afstand zal opschuiven. De lichtmasten komen hierbij in de nieuwe middenberm te staan.

De bebouwingscontour is niet relevant met betrekking tot de verbreding van de weg zelf. Het plangebied is echter op korte afstand van de Alphen aan de Rijn en Ridderbuurt gelegen, waardoor het voor de uiteindelijke compensatieopgave wel relevant is.

Figuur 5 Overzicht verstoring door licht en verlies aan openheid in de huidige situatie (oranje arcering). Als gevolg van de aanpassing van de N207 zal deze verstoring toenemen (blauwe arcering).

In Figuur 5 is een overzicht gegeven van het gebied waar verstoring door licht en verlies aan openheid optreedt in de huidige situatie. Daarbij is ook de zone weergegeven waar extra verstoring zal optreden door aanpassing van de weg. Het betreft een oppervlak van 2.958 m². Deze verstoring is het gevolg van het opschuiven van de lichtmasten en daarmee de lichtcontour op een afstand van 250 meter². Het is voor bomen, bebouwing en licht niet bekend in welke mate een gebied ongeschikt wordt voor weidevogels door de aanwezigheid van deze verstoringbron, zoals dit door Reijnen & Foppen (1991) wel voor geluid (in de vorm van dosis-effect relaties) in beeld is gebracht. Uit Figuur 5 kan worden opgemaakt dat binnen een zone van circa 250 meter aan weerszijden van de weg meerdere verstoringbronnen tegelijk kunnen

² Door het opschuiven in oostelijke richting zal de verstoring van licht ten westen van de weg in het weidevogelgebied over eenzelfde oppervlak afnemen. Dit is echter niet van invloed op de uiteindelijke compensatieopgave (zie paragraaf 5.3), aangezien ten westen van de weg de verstoring afkomstig van bomen maatgevend is.

optreden. In voorliggende rapportage is er vanuit gegaan dat er binnen deze zone reeds dermate veel verstoring optreedt, dat dit weidegebied naar verwachting reeds volledig ongeschikt is als biotoop voor weidevogels. Dit geldt ook voor de verstoringscontour van bebouwing.

5.2 MITIGATIE VERSTORING

Direct ten noorden van Alphen aan den Rijn worden geluidsschermen langs de N207 aangebracht. Verder wordt op een gedeelte van de N207 een geluid reducerend wegdektype toegepast. Het geluid reducerende wegdektype wordt niet toegepast ter hoogte van het weidevogelgebied. Dit wegdektype is doorgaans niet goed toepasbaar ter plaatse van kruisingen en krappe bochten wegens het niet goed bestand zijn tegen de wringende krachten van zwaar verkeer.

Door toepassing van geluidsschermen zal er minder geluid in het landelijk gebied optreden en mogelijk ook in het weidevogelgebied.

5.3 COMPENSATIEOPGAVE

De omvang van de benodigde compensatie van een ingreep met effecten op weidevogelleefgebied is niet eenduidig en afhankelijk van de effecten die optreden. In de beleidsregel is beschreven dat er in termen van areaal, kwaliteit en/of samenhang, per saldo géén netto verlies aan waarden mag plaatsvinden als gevolg van een ingreep. In de handreiking voor de interpretatie van de beleidsregel Compensatie Natuur, Recreatie en Landschap Zuid-Holland staat beschreven dat de compensatieopgave berekend dient te worden op basis van de oppervlakte belangrijk weidevogelgebied dat door de ingreep verloren gaat of voor weidevogels ongeschikt wordt.

Belangrijke weidevogelgebieden zijn echter globaal begrensd, daarnaast zijn weidevogels binnen deze gebieden (meestal) niet homogeen verspreid zijn en kunnen de dichtheden jaarlijks fluctueren. Het zou dus kunnen dat het effect van een ingreep beperkt blijft tot dat deel van een belangrijk weidevogelgebied waarin 'van nature' of door reeds aanwezige storingsbronnen al weinig tot geen weidevogels voorkomen. De mate van compensatie wordt dus niet alleen bepaald door de fysieke aantasting en extra verstoring die optreedt, ook de mate waarin effecten op weidevogels worden verwacht is van invloed op de uiteindelijke compensatieopgave³.

5.3.1 RUIMTEBESLAG

Uit paragraaf 5.1 blijkt dat er sprake is van ruimtebeslag (6.511 m²) in weidevogelgebied. Het betreffende weidevogelgebied is in de huidige situatie ongeschikt als broedlocatie voor weidevogels. Het ruimtebeslag omvat grotendeels een watergang, daarnaast treedt er reeds veel verstoring op afkomstig van de weg (door geluid, licht en bomen). Ter plekke zijn geen broedgevallen bekend van weidevogels, daarnaast wordt er geen weidevogelbeheer uitgevoerd. Een effect op weidevogels is dan ook niet aan de orde, waardoor geen compensatie noodzakelijk is voor het ruimtebeslag.

5.3.2 VERSTORING DOOR LICHT EN VERLIES AAN OPENHEID

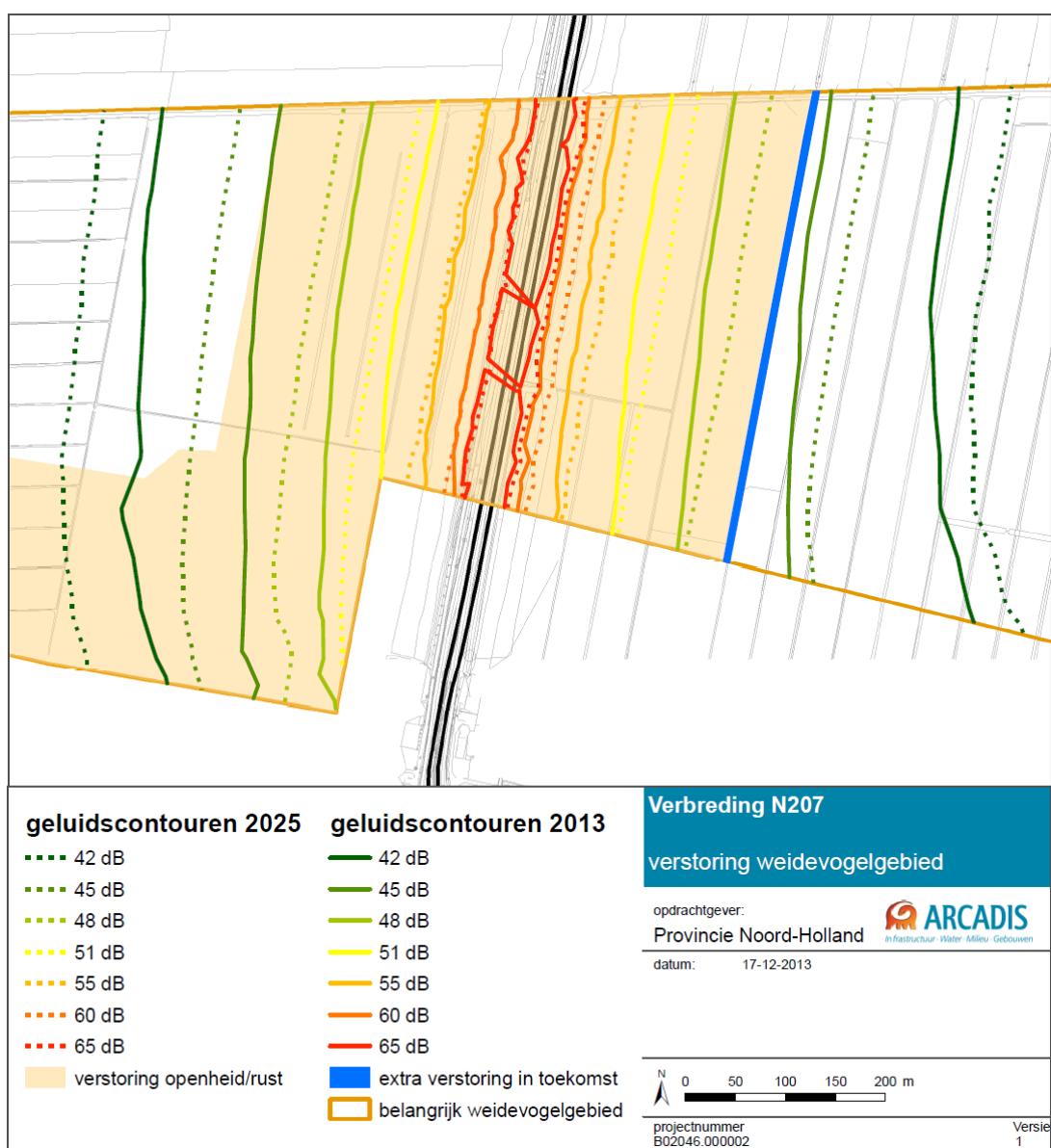
Als gevolg van de verbreding van de weg zal de permanent verstoorde zone direct langs de weg en dus ook in het weidevogelgebied opschuiven (zie ook Figuur 5). In dit deel van het weidevogelgebied kunnen op basis van het aanwezige leefgebied en ontbreken van verstoringsbronnen in de huidige situatie

³ Bij navraag is dit bevestigd door de provincie Zuid-Holland (in de persoon van dhr. J. Kooijman).

broedbiotopen van weidevogels worden verwacht. Het oppervlak waar sprake is van lichtverstoring en verlies aan openheid zal toenemen met 2.958 m². Er wordt vanuit gegaan dat dit oppervlak volledig ongeschikt raakt voor weidevogels en dus volledig gecompenseerd dient te worden.

5.3.3 VERSTORING DOOR GELUID

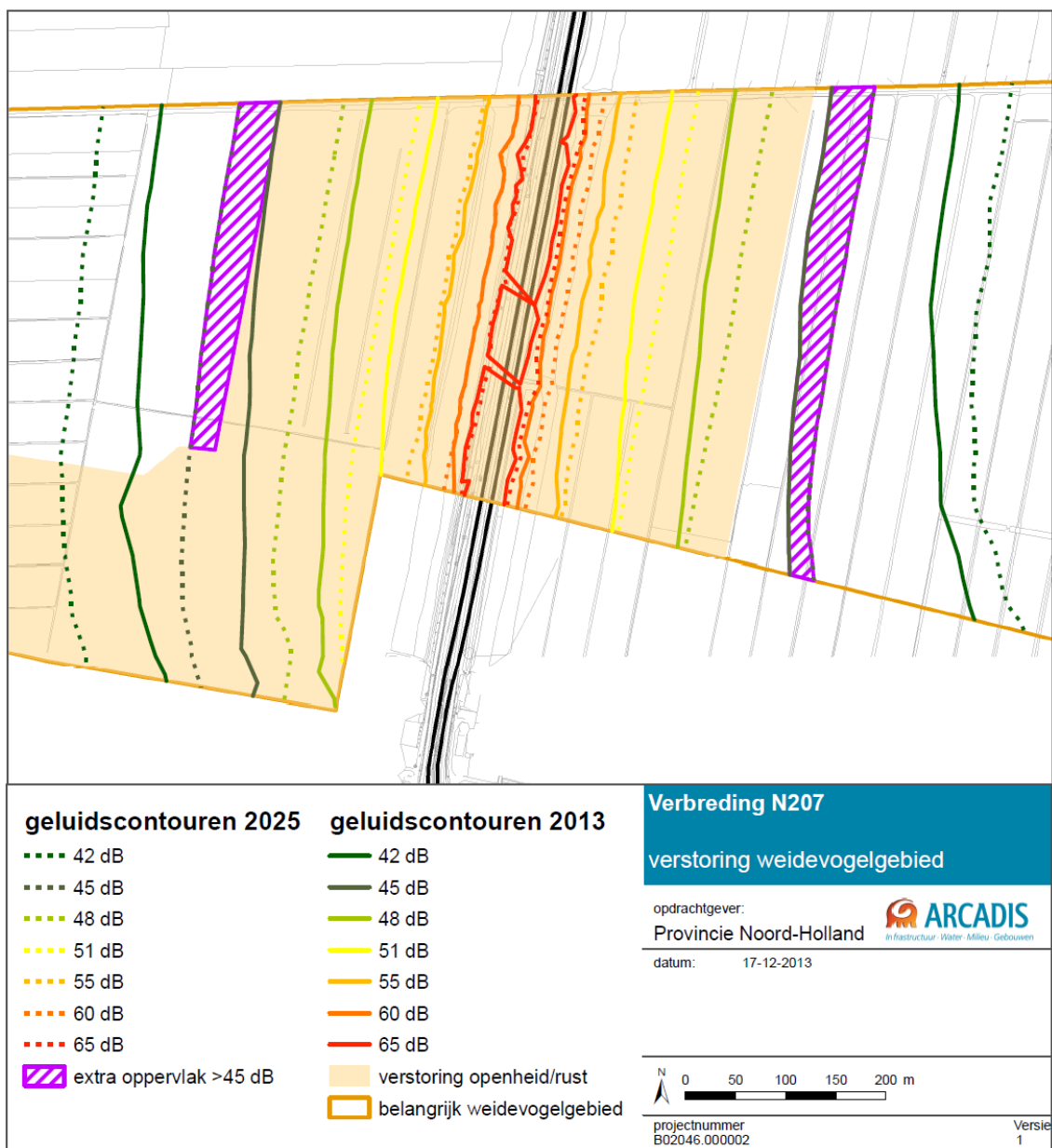
Als gevolg van een toename van geluid zal het weidevogelgebied minder geschikt zijn voor weidevogels om in te broeden. Het gebied waar hoofdzakelijk sprake is van een toename van geluid, direct langs weg, overlapt met de zone waar eveneens verstoring door licht en verlies aan openheid optreedt (zie de oranje en blauwe vlakken in Figuur 6). Deze verstoring is maatgevend, waardoor deze zone naar verwachting reeds volledig door weidevogels zal worden vermeden. Een toename van geluid zal hier niet tot een effect op weidevogels leiden en is dus niet relevant voor de compensatieopgave. Dit geldt ook voor die delen van het weidevogelgebied waar reeds sprake is van verstoring van gebouwen.

Figuur 6 Verstoring in weidevogelgebied voor huidige en toekomstige situatie.

Buiten de zones waar verstoring door licht en verlies aan openheid optreedt, kan een toename van geluid mogelijk wel tot effecten op weidevogels leiden. In dit deel van het belangrijk weidevogelgebied kunnen broedgevallen van weidevogels worden verwacht. Hierbij wordt uitgegaan van een gemiddelde dichtheid.

In Figuur 7 is een overzicht gegeven van de relevante locaties waar sprake is van een toename van geluid. Er is in totaal over een oppervlak van bijna 2,8 hectare sprake van een toename van de geluidbelasting van 42 – 45 dB(A) naar 45 – 48 dB(A). Dit betekent dat hier een mogelijke afname van 3% van de dichtheid aan broedvogels kan optreden (zie ook Tabel 1). Deze afname dient gecompenseerd te worden. Aangezien over een oppervlak van 3 hectare, de biotoopgeschiktheid met 3% afneemt, is een compensatie van 831 m² onverstoord weidevogelgebied benodigd.

Figuur 7 Relevante delen van het belangrijk weidevogelgebied (paarse arcering) waar sprake is van een toename van geluidverstoring waarvoor compensatie dient plaats te vinden.

5.3.4 TOTALE COMPENSATIEOPGAVE

Uit de voorgaande paragraaf kan worden opgemaakt dat er voor lichtverstoring en het verlies aan openheid een oppervlak van 2.958 m² gecompenseerd dient te worden. Voor de verminderde geschiktheid van weidevogelgebied door een toename van geluid dient een oppervlak van 831 m² aan weidevogelgebied gecompenseerd te worden.

De omvang van de compensatie wordt enerzijds bepaald door de omvang van het verstoorde areaal en de mate van aantasting, anderzijds wordt (eventueel) een toeslag op de omvang van het vernietigde areaal berekend (in oppervlak of in budget). Deze toeslag is afhankelijk van de ontwikkelingstijd van de natuurwaarden die worden vernietigd. Voor biotopen met een ontwikkelingstijd van 0 – 5 jaar geldt geen toeslag. Het aanwezige biotoop (grasland) kan binnen deze periode worden ontwikkeld, een toeslag is dan ook niet verplicht. In totaal bedraagt de compensatieopgave dan ook 0,38 ha (zie ook Tabel 3).

Tabel 3 Overzicht compensatieopgave.

Effecten belangrijk weidevogelgebied	Compensatie (m ²)
Ruimtebeslag	0 m ²
Verstoring door licht en verlies aan openheid	2.958 m ²
Verstoring door geluid	831 m ²
Totaal	3.789 m²

Bovengenoemde compensatieopgave dient bij voorkeur fysiek te worden uitgevoerd. Conform artikel 8 lid b van de beleidsregel is financiële compensatie echter ook toegestaan wanneer de compensatieopgave minder is dan 1 ha. In dit geval bedraagt de compensatieopgave 0,38 ha en is financiële compensatie dus ook toegestaan.

6

Compensatieplan

Conform de beleidsregel vindt de compensatie bij voorkeur plaats:

1. Door fysieke compensatie met dezelfde natuur-, recreatie- of landschapswaarden als die door de ingreep verloren zijn gegaan aansluitend aan of nabij het gebied van de ingreep met dien verstande dat een duurzame situatie ontstaat;
2. Indien fysieke compensatie met dezelfde natuur-, recreatie- of landschapswaarden als in het vorige onderdeel bedoeld redelijkerwijs onmogelijk is, door fysieke compensatie met kwalitatief vergelijkbare waarden aan of nabij het gebied van de ingreep dan wel door fysieke compensatie elders, of;
3. Indien ook dat redelijkerwijs onmogelijk is, door financiële compensatie.
4. Echter artikel 8 lid b geeft aan dat bij minder dan 1 ha kan worden volstaan met financiële compensatie.

Aangezien er sprake is van minder dan 1 ha is dan ook besloten om de compensatie uit te voeren door middel van een storting in het Groenfonds van de provincie Zuid-Holland (conform artikel 8 lid b van de beleidsregel). In paragraaf 6.1 vindt een toelichting plaats van het bedrag dat voor de compensatie in het Groenfonds wordt gestort.

6.1 AANKOOP, INRICHTING EN BEHEER

Compensatie voor ingrepen in belangrijke weidevogelgebieden kan worden ingevuld door verwerving en inrichting van gronden en overdracht aan een terreinbeherende natuurbeschermingsorganisatie, door particulier natuurbeheer of door agrarisch natuurbeheer. Als vuistregel kan worden aangehouden dat met reservaatbeheer ongeveer 3x, en met particulier natuurbeheer en zwaar agrarisch natuurbeheer ongeveer 2x zo hoge dichtheden kunnen worden bereikt als met gangbaar agrarisch beheer. In het plangebied is sprake van gangbaar agrarisch beheer, wanneer in het compensatiegebied reservaatbeheer of agrarisch natuurbeheer wordt toegepast, kan dus mogelijk worden volstaan met een kleinere compensatieopgave dan het oppervlak dat is aangetast.

Indien wordt gekozen voor compensatie door middel van agrarisch natuurbeheer moet het afsluiten van zware pakketten voor een periode van minimaal 12 jaar gegarandeerd zijn. Bij de samenstelling van deze zware pakketten kunnen de mogelijkheden in de Subsidieregeling Natuur- en Landschapsbeheer als voorbeeld dienen.

Om inzicht te geven in de kosten van de compensatie, waarvoor een bedrag in het Groenfonds wordt gestort, is hierna een rekenvoorbeeld gegeven.

Rekenvoorbeeld: verwerven, inrichting en beheren nieuwe weidevogelnatuur

In dit rekenvoorbeeld is uitgegaan van het verwerven, inrichten en beheren van nieuw natuurgebied ten behoeve van weidevogels. Daarbij wordt aansluiting gezocht bij bestaande weidevogelgebieden. Als uitgangspunt wordt uitgegaan van een compensatiedoelstelling van 0,38 ha. Indien in het compensatiegebied hogere dichtheden aan weidevogels kunnen worden bereikt dan nu aanwezig in het plangebied, kan mogelijk ook worden volstaan met een in oppervlak beperkte compensatie. Hier wordt in dit voorbeeld echter niet vanuit gegaan.

In Tabel 4 is een overzicht gegeven van de kosten voor aankoop, inrichting en beheer van een nieuw natuurgebied ten behoeve van weidevogels. Als kostprijs voor de aankoop van grond is uitgegaan van € 8,00⁴ per m². De inrichtingskosten zijn deels afhankelijk van de bestaande situatie binnen het compensatiegebied. Er is in dit geval uitgegaan van een bestaand (agrarisch) graslandperceel dat wordt omgezet naar een bloemrijk grasland. Voor het maaien, ruimen, ploegen, zaaiklaarmaken en inzaaien (inclusief zaadmengsel) wordt als richtprijs € 0,70 per m² aangehouden. De jaarlijkse kosten van het beheer zijn geraamd op € 0,044 per m² op basis van de jaarvergoeding voor het natuurbeheertype N13.01 Vochtig weidevogelgrasland (voor een toelichting, zie bijlage 2), van de subsidieregeling Natuur- en Landschapsbeheer Zuid-Holland 2013 (geldig voor het begrotingsjaar 2014). Het beheer dient voor een periode van 25 jaar te worden vastgelegd.

Tabel 4 Overzicht kosten rekenvoorbeeld

Onderdeel	Kosten
Aankoop gronden (3.789 m ²)	€ 30.312,-
Inrichting (3.789 m ²)	€ 2.652,-
Beheer (3.789 m ²) voor periode van 25 jaar	€ 4168,-
Totale kosten	€ 37.132,-

De totale kosten van de compensatieopgave komen conform het bovenstaande rekenvoorbeeld neer op een bedrag van € 37.132. Dit bedrag wordt gestort in het Groenfonds van de provincie Zuid-Holland. In het rekenvoorbeeld is uitgegaan van compensatie door het verwerven, inrichten en beheren van nieuw natuurgebied. De kosten van de andere mogelijkheden voor compensatie (particulier natuurbeheer en agrarisch natuurbeheer) zullen te allen tijde lager uitvallen, hiervoor is immers geen aankoop van gronden noodzakelijk. Daarnaast wordt in het rekenvoorbeeld niet uitgegaan van het bereiken van hogere dichtheden aan weidevogels dan in de huidige situatie, waardoor zou kunnen volstaan met een in oppervlak beperkte compensatie. Door het storten van € 37.132,- in het Groenfonds wordt dan ook ruimschoots voldaan aan de compensatieopgave voor het verlies aan belangrijk weidevogelgebied conform de beleidsregel.

⁴ De kostprijs van € 8,- is door de provincie Zuid-Holland aangegeven als actuele kostprijs voor aankoop van gronden in de omgeving van het plangebied.

7

Samenvatting en conclusie

De provincie Zuid-Holland is voornemens om de verkeersdoorstroming voor de auto en het openbaar vervoer op de N207 Noord tussen Leimuiden en Alphen aan den Rijn te verbeteren door aanpassing van deze weg. Deze aanpassing heeft gevolgen voor het belangrijk weidevogelgebied dat ten noorden van Alphen aan den Rijn aan weerszijden van de N207 is gelegen. Het belangrijk weidevogelgebied wordt beschermd in het kader van de beleidsregel compensatie natuur, recreatie en landschap Zuid-Holland (2013). Conform de beleidsregel is het 'nee, tenzij'-regime van kracht. Dat betekent dat de ingreep niet is toegestaan, indien de wezenlijke kenmerken en waarden van het gebied significant wordt aangetast, tenzij er sprake is van een groot openbaar belang, er geen reële alternatieven zijn, de negatieve effecten zoveel mogelijk worden beperkt en de overblijvende effecten worden gecompenseerd.

In voorliggend rapport is nader toegelicht dat in het kader van de aanpassing van de N207 aan het 'nee, tenzij'-regime kan worden voldaan. De verbreding van de N207 betreft een breed gedragen belang, dat zowel op korte en lange termijn knelpunten in de verkeersdoorstroming en bereikbaarheid van het gebied oplost, waarmee de economie wordt versterkt. Daarnaast zijn in het kader van de MER (ARCADIS, 2012) en twee eerdere studies (Provincie Zuid-Holland, 2009 en 2011) twee verschillende alternatieven (en twee scenario's) en diverse varianten voor de aansluitingen beschouwd. Hieruit is gebleken dat er geen reële alternatieven zijn waarmee effecten op het weidevogelgebied kunnen worden voorkomen. Door mitigerende maatregelen worden de negatieve effecten zoveel mogelijk beperkt en de overblijvende effecten worden gecompenseerd. Daarmee kan worden geconcludeerd dat er aan het 'tenzij'-deel van het nee-tenzij-regime wordt voldaan en dat de verbreding van de N207 is toegestaan, ondanks de aantasting van het weidevogelgebied.

Als gevolg van de verbreding is sprake van beperkt ruimtebeslag en een toename van verstoring in weidevogelgebied. Op basis van de omvang van het verstoord areaal en de mate van aantasting is vervolgens met behulp van de beleidsregel de compensatieopgave bepaald. Voor de verbreding van de N207 tussen Alphen en de Kruisweg dient de provincie Zuid-Holland 0,38 ha aan belangrijk weidevogelgebied te compenseren. Gelet op de beperkte omvang van het verlies aan weidevogelgebied en een compensatie daarvan aansluitend of in de directe omgeving van het projectgebied geen optie is zal initiatiefnemer conform de beleidsregel deze compensatie door middel van een storting van een bedrag van € 37.132 in het Groenfonds van de provincie afkopen. In dit rapport wordt aangetoond dat met deze financiële compensatie ruimschoots wordt voldaan aan de 0,38 ha compensatieopgave voor het verlies aan belangrijk weidevogelgebied.

Bijlage 1 Bronnen

- ARCADIS, 2012. Milieueffectrapport N207 Leimuiden – Alphen aan den Rijn. 2 oktober 2012. 076363683:E.3 - Definitief
- ARCADIS, 2013. Akoestisch onderzoek t.b.v. wegverbreding N207 Alphen aan den Rijn tot Leimuiden met een westelijke parallelweg. 30 september 2013. 076992918:B - Definitief
- De Molenaar, J.G., D.A. Jonkers & M.E. Sanders, 2000. Wegverlichting en Natuur. Lokale invloed van wegverlichting op een gruttopopulatie. Alterra.
- Provincie Zuid-Holland, 2006. Corridorstudie, Eindrapport, december 2006.
- Provincie Zuid-Holland, 2009. Verkenning versnellingsmogelijkheden bus 370 en aanleg busbaan N207.
- Provincie Zuid-Holland, 2010. Visie op Zuid-Holland. Structuurvisie.
- Provincie Zuid-Holland, 2011. Verkenning Capaciteitsverruiming N207 Noord, januari 2011.
- Provincie Zuid-Holland, 2012. Visie op Zuid-Holland, Actualisering 2011 Provinciale Structuurvisie en Verordening Ruimte.
- Provincie Zuid-Holland, 2013a. Provinciaal blad van Zuid-Holland (138) Beleidsregel compensatie natuur, recreatie en landschap Zuid-Holland 2013.
- Reijnen M.J.S.M. & R.P.B. Foppen. 1991. Effect van wegen met autoverkeer op de dichtheden van broedvogels (hoofdrapport). IBN-rapport 91/1.DLO-Instituut voor Bos- en Natuuronderzoek, Leersum
- Schotman, A.G.M., M.A. Kiers & Th.C.P. Melman, 2007. Onderbouwing Grutto-geschiktheidskaart, ten behoeve van Grutto-mozaïekmodel en voor identificatie van weidevogelgebieden in Nederland., Alterra-rapport 1407.
- Van 't Veer, R., H. Sierdsema, C.J.M. Musters, N. Groen & W.A. Teunissen, 2008. Weidevogels op landschapsschaal. Ruimtelijke en temporele veranderingen

Bijlage 2 Toelichting (agrarisch) natuurbeheertype

N13.01 Vochtig weidevogelgrasland

Algemene beschrijving

Vochtig weidevogelgrasland omvat natte en vochtige graslanden met primair een weidevogeldoelstelling; beiden zijn belang voor een diversiteit in soorten. De zuurgraad dient matig zuur tot neutraal te zijn, de voedselrijkdom is minimaal licht voedselrijk. Het kan zowel kruidenrijke als door bemesting voedselrijke (raaigras)graslanden bevatten. Goede weidevogelgraslanden worden gekenmerkt door een open karakter, een mozaïek van diverse vormen van graslandbeheer en soorten als grutto, kievit, scholekster en tureluur. Ook eenden als zomertaling en slobbeend zijn kenmerkend. Vochtig weidevogelgrasland komt op diverse bodems en in diverse landschapstypen voor. Het zwaartepunt ligt in het landschapstype Laagveen en zeeklei: hier komt het voor op zowel klei- als veengrond. Ook in het Rivierengebied (voornamelijk uiterwaarden) komt Vochtig weidevogelgrasland voor.

Weidevogels kwamen in het verleden in (veel) grotere aantallen voor dan tegenwoordig. Door ondermeer intensivering van landbouw en veeteelt zijn de aantallen weidevogels afgenomen. Daarom is speciaal op weidevogels afgestemd beheer nodig om ze te behouden. Internationaal gezien zijn onze weidevogels heel bijzonder en heeft ons land een grote verantwoordelijkheid voor de populaties.

Een goede kwaliteit kenmerkt zich door een mozaïek van verschillende beheersvormen van grasland (diversiteit in maaidata, beweiding, plasdras etc.), een rijke en bereikbare bodemfauna, insectenrijkdom ('kuikengrasland'), een open landschap met weinig dekking voor predatoren en brede, rijkbegroeide slootkanten. Heel laat gemaaide delen (na 1 augustus) zijn van belang voor de kwartelkoning, andere vogelsoorten en insecten.

Afbakening

Het beheertype omvat grasland met per 100 ha minimaal 35 broedparen van Grutto, Tureluur, Watersnip, Kemphaan, Slobbeend, Zomertaling, Veldleeuwerik, Wulp, Kluut, Krakeend, Kuifeend, Wintertaling, Graspieper en/of Gele kwikstaart.

Het maai- en graasbeheer wordt zodanig gevoerd dat zo min mogelijk jongen slachtoffer worden van beheeringrepen (minder dan 10%). Voorbeeldgebieden: Hempense meer, Wynse polder, Haenmeer, de Dulf, Westerhornerpolder, Wormer- en Jisperveld, de Wilck, Donkse laagten, Westeinde en Oude land van Strijen.

Beheerpakket A01.01.05: Kruidenrijk weidevogelgrasland

Instap Eisen:

1. De beheereenheid bestaat uit grasland.
2. De beheereenheid is ten minste 0,5 hectare groot.
3. Cumulatie met alle beheerpakketten uitgesloten, uitgezonderd A01.03.01.

Beheereisen:

1. Gebruik van chemische bestrijdingsmiddelen is slechts toegestaan voor pleksgewijze bestrijding van akkerdistel, ridderzuring en brandnetel.
2. Uitsluitend bemesting met vaste mest toegestaan buiten de rustperiode.

3. Er wordt een rustperiode in acht genomen van 1 april tot 15 juni.
4. In de rustperiode is de beheereenheid niet beweide, gemaaid, gerold, gesleept, of bemest. In deze periode is het gebruik van chemische bestrijdingsmiddelen niet toegestaan.
5. Het gewas wordt jaarlijks voor 1 augustus afgevoerd door middel van maaien en afvoeren. Tweede keer maaien en afvoeren is toegestaan.
6. Het grasland mag niet worden gescheurd, gefreesd of heringezaaid.

Optioneel:

Toeslag ruige mest: Op de beheereenheid wordt buiten de rustperiode ruige mest uitgereden in een volume van tenminste 10 en maximaal 20 ton per ha.

Toeslag kuikenstroken: Stroken van minimaal 6 en maximaal 12 meter breed worden tenminste 2 weken later gemaaid dan de rest van het perceel en niet vroeger dan 1 juni.

Colofon

COMPENSATIEPLAN WEIDEVOGELGEBIED VERBREIDING N207 TUSSEN ALPHEN AAN DEN RIJN EN LEIMUIDEN PROJECTNUMMER B120760

OPDRACHTGEVER:

Provincie Zuid-Holland

STATUS:

Definitief

AUTEUR:

Wouter Stempfer

GECONTROLEERD DOOR:

Peggy-Ann de Ridder

VRIJGEGEVEN DOOR:

Erwin Beishuizen

23 januari 2014

077513347:A

ARCADIS NEDERLAND BV
Lichtenauerlaan 100
Postbus 4205
3006 AE Rotterdam
Tel 010 2532 222
Fax 010 4553 026
www.arcadis.nl
Handelsregister 09036504